

РЕШЕНИЕ

№ 40507

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в публично заседание на 11.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2557** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от КСО във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

С Определение №2477/05.03.2025г на Административен съд -Варна XXIV състав, постановено по адм.д. №381/2025г. е прекратено производството по делото и е изпратено по подсъдност на АССГ. Подадена е жалба от „Региком Европейско Дружество-Клон България К.“-клон на чуждестранен търговец със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Л. Р. и Я. Людериц чрез адв. А. и адв. С. срещу Решение №2153-03-15/27.01.2025г на Директор на ТП на НОИ В., с което е отхвърлена жалба на „Региком Европейско дружество-клон България“ -клон на чуждестранен търговец ЕИК[ЕИК] чрез адв. А. А. и адв. С. С. срещу Разпореждане №5104-03-234/05.12.2024г на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ В., с което настъпилата на 09.04.2024г. злоупотрека с П. С. Г.-ЕГН [ЕГН] е приета за трудова по чл.55, ал.1 от КСО. С Разпореждане №12333/09.04.2025г. на съда жалбата е оставена без движение, като е предоставен 7-дневен срок да се представи жалба от оспорващата страна Региком европейско дружество /Regicom SE/ Германия, който притежава юридическа правосубектност и да се представи адвокатско пълномощно от търговец в полза на адв. А. и адв. С., подписали жалбата на 11.02.2025г срещу Решение №2153-03-15/27.01.2025г на директор на ТП на НОИ В.. С молба от 29.04.2025г надлежната страна в процеса – Региком европейско дружество /SE/потвърждава всички процесуални действия, извършени от клона на дружеството в РБ и прилагат адвокатско пълномощно и документ за платена д.т.по сметка на АССГ.

Предвид горното съдът е сезиран с жалба на „Региком Европейско Дружество /SE/” със седалище и адрес на управление във Федерална Република Германия 39112, М. М. №1, вписано в ТР „Б“ при Районен съд Щендал по ф.д. №HRB 26302, представлявано от членовете на управителния

съвет: Й. Б. М. Д.-Шликер и К. Т. Г.- чрез Адвокатско дружество „К. и съдружници“ срещу Решение №2153-03-15/27.01.2025г. на директор на ТП на НОИ В., с което е оставена без уважение жалбата, подадена от клон на дружеството в РБ срещу Разпореждане № 5104-03-234/05.12.2024г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука, станала с П. С. Г. на 09.04.2024г. е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

Жалбоподателят оспорва решението като в жалбата се сочи, че потвърденото с това решение разпореждане е незаконосъобразно и издадено в противоречие с материалния закон. Пояснява, че на 09.04.2024г. извън работно време към 19:00ч. пострадалият играе тенис на маса заедно със своите колеги Я. Лютканов и Р. С., като по време на играта се е контузил в коляното, като друг свидетел – Д. Ц. е посочил, че след 19:00ч на същата дата пострадалият го помолил да му занесат намиращите се в личното му МПС патерици, след което напуска помещенията на работодателя. Оспорва твърденията на пострадалото лице, че контузията е получена при рязко изправяне от работния си стол и стъпване на криво в работно време. Според жалбоподател настъпването на злополука е в следствие на игра на тенис на маса след края на работния ден, тъй като горното се потвърждава от свидетелите, с които е играл на тенис на маса, като техните обяснения не са кредитирани в рамките на административното производство. Счита за погрешно, че са кредитирани единствено твърденията на пострадалия, който е заинтересован от изхода на спора. Допълва, че няма свидетел, който да е потвърдил настъпването на злополуката по описания от служителя начин, т.е. същата е недоказана и противоречи на изложеното от неговите колеги. Моли съда да приеме, че в оспорения административен акт липсват мотиви защо е приета описаната от пострадал фактическа обстановка, а не тази на колегите му-преки очевидци. Според жалбоподател не е ясно и защо пострадалият е помолил своя колега Ц. да му донесе намиращите се в личния му автомобил патерици след 19:00ч. ако контузията е настъпила в работно време при изправянето му от стола на работното му бюро. Пояснява, че в рамките на извършената проверка по декларираната злополука разследващите длъжностни лица също са достигнали до извод, че следва да се кредитират твърденията на служителите, а не на пострадал. Горният извод е достигнат и от органите на медицинската експертиза в рамките на оспорване на представения от служителя първичен болничен лист, като в ЕР на ТЕЛК №00720 от зас.№133 от 26.09.2024г. органът на медицинската експертиза изрично е посочил, че данните са противоречиви и липсва ясно доказателство, че травмата е получена при изпълнение на служебните задължения и не е налице установена причинно-следствена връзка между изпълняваната работа и полученото увреждане, поради което не е налице трудова злополука. Пренебрегвайки изцяло посочените документи и изводи на органите на медицинската експертиза и органите по разследване на злополуката, административният орган е постановил незаконосъобразен административен акт, който моли да бъде отменен. Допълва, че пострадал е подал декларация за претърпяната злополука на 12.09.2024г. едва след прекратяване на трудовото му правоотношение -23.08.2024г., което е повече от пет месеца след нейното настъпване, т.е. се касае о злоупотреба с осигурителни права от страна на П. Г.. Възражава срещу констатацията, че злополуката е трудова, тъй като липсва функционална връзка между причиненото увреждане и извършваната работа-служителят е играл тенис на маса извън работното си време по своя инициатива и с цел удовлетворяване на свои лични потребности, а това, че играта е настъпила в помещението на работодателя не се отразява на функционалната връзка с изпълняваните от служителя трудови дейности и злополуката не попада в хипотезите на чл.-55, ал.1 КСО.В заключение е направено искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител адв. С. поддържа жалбата и

моли за отмяна на оспорения акт. Претендира присъждане на разноски по списък. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Ответникът, Директора на ТП на НОИ – [населено място], не се явява, не се представлява. С молба от процесуален представител от 10.11.2025г. оспорва жалбата и поддържа писмения отговор, представя становище по същество и моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователна. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна П. С. Г. редовно призована не се явява, не се представлява. Постъпил е писмен отговор на 02.06.2025г. от пълномощник на П. Г., като оспорва жалбата и като неоснователна и недоказана, подадената жалба моли да бъде отхвърлена.

СП редовно призована не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С декларация за трудова злополука вх.№5101-03-174/12.09.2024г., подадена от пострадалия П. С. Г. ЕГН [ЕГН] е декларирана настъпилата с него на 09.04.2024г. злополука при осигурител „Региом Европейско Дружество – Клон България“-Клон на чуждестранен търговец с[ЕИК]. В декларацията пострадалият посочва, че е постъпил на работа в предприятието на 14.03.2023г. като технически консултант. Работното му време в деня на злополуката било от 14:30ч до 18:30ч и от 19:00ч до 23:00ч. Посочва, че злополуката е станала между 19:00-20:00ч., като адрес и място на злополуката е записано [населено място], [улица]-работен офис. Лицето посочва, че злополуката е станала на обичайното стационарно работно място. На вид работа е отразено – работа с компютър. На специфично действие, извършвано от пострадал и свързаният с това действие материален фактор е посочено – ставане от работен стол. На отклонение от нормалните действия /условия/ и материален фактор, свързан с това отклонение в декларацията е записано – няма отклонение. В точка начин на увреждането и материален фактор, причинил увреждането фигурира запис – физическо натоварване на стави и че няма материален фактор, причинил увреждането. В декларацията е отбелязано, че злополуката е по чл.55, ал.1 КСО. На вид увреждания и увредени части на тялото е посочено – други увреждания на мениска. Задна кръстна връзка или заден рог на медиален мениск. Като свидетел е посочено лицето Д. Ц. Ц..

След деклариране на злополуката в ТП В. на НОИ, където е седалището на осигурителя, с писмо изх.№1/17.09.2024г на ТП В. на НОИ на основание чл.58, ал.2 /погрешно посочено в писмото ал.1/ КСО документите са изпратени за извършване на разследване на злополуката на ТП С. град на НОИ, в чийто район е настъпила злополуката.

В хода на разследването са събрани документи относно трудовото правоотношение на пострадалото лице с осигурителя, медицински документи и писмен обяснения. Съгласно Епикриза от УСБАЛ „Професор Б.Бойчев“ ЕАД [населено място] лицето е прието на 07.05.2024г и изписано на 09.05.2024г с окончателна диагноза – Други увреждания на мениска, задна кръстна връзка или Заден рог на медиален мениск. В анамнеза е посочено, че е снета по данни на пациента и постъпва за първи път в клиниката, от около месец след усукване на дясно коляно по време на работа, с оплаквания от болка и ограничение на движенията в същата става. Лекуван консервативно-без ефект, като постъпва за оперативно лечение. Представени са резултати от образно изследване в Д. „Т.“, проведено на 11.04.2024г., с дадено заключение Bucket-handle руптура на медиалния менискус. Съгласно болничен лист №Е., издаден от УСБАЛО „Проф Бойчо Бойчев“ ЕАД на Г. е поставена диагноза по М. М23,32 Други увреждания на мениска, задна кръстна връзка или заден рог на медиален мениск-причина злополука трудова по чл.55, ал.1 и

брой на днит при болничен режим 3 и при домашен стаен режим 30. БЛ е издаден на 25.06.2024г. Съгласно писмени обяснения на П. Г. от 15.04.2024г на 09.04.2024г около 19-20ч при рязко ставане от стола стъпил накриво и коляното на десния му крак изпуква, усеща силна болка, като незабавно си тръгнал да получи медицинска помощ. В момента на злополуката нямало никой наоколо. Представен е трудов договор №004785/13.03.2023г, съгласно който П. Г. на основание чл.70, ал.1 КТ вр. чл.67, ал.1, т.1 КТ се задължава да изпълнява длъжност Технически консултант в Региком Европейско Дружество клон България. Съгласно чл.2 мястото на извършване на работата е в [населено място]. Редовната седмична продължителност на работното място е 40 часа по 8 часа на ден, като в случаите на чл.142, ал.2 КТ разпределението на работното време се извършва съгласно утвърден график. От работодател е представен протокол за разследване на инцидент, съставен на 23.04.2024г. от комисия, назначена със заповед №428/15.04.2024г. Съгласно същия за място и време на инцидента е записана дата 09.04.2024г между 17:30 и 18:30 часа в офис С., при свидетели Я. М. Л., Р. П. С. и Д. Ц. Ц., всички на длъжности развитие на работната сила. Според свидетелските показания лицето не е поискало оказване на първа помощ. Д. Ц. Ц. подава писмена информация че след 19:00ч П. С. Г. моли да му донесат от личното МПС находящите се в него патерици, след като ги получава Г. напуска офиса на Региком. Съгласно общата характеристика на работата, извършвана от пострададал е записано, че същият е на длъжност технически консултант и изпълнява трудовите си задачи в седнало положение на бюро, като според дадените от него обяснения инцидентът е настъпил по време на работа, като рязко е станал от стола на работното място. Според показанията, дадени от Л. и С. на дата 09.04.2024г през времевия интервал от 17:30-18:30ч Г., Л. и С. са играли тенис на маса в помещението за отдиш на територията на клона и по време на играта Г. си е контузил коляното и е преустановил играта. Комисията е приела, че няма основание да приеме за достоверно обяснението на пострададал, след като показанията на С. и Л. като преки очевидци доказват, че травмата не е настъпила по време на изпълнение на служебните задължения, а при игра на тенис на маса. Представен е протокол за снемане на показанията във връзка с разследването на инцидент, настъпил на 09.04.24г с Г. от 19.04.2024г в присъствието на служител ЧР , счетоводител и управител на дружеството С. е обяснил, че на 09.04.24г между 17:30-18:30 докато са играли тенис на маса с Я. Л. и П. Г., П. е почувствал болка в крака, в следствие на което са преустановили играта. В писмени обяснения от 15.04.24г. Г. заявява, че на същата дата около 19-20ч при рязко ставане от стол стъпил накриво и коляното на десния му крак изпуква и усетил рязка болка. Незабавно си тръгнал, за да получи медицинска помощ, като в момента на злополуката няма никого наоколо. От Лютканов е дадено писмено обяснение, че при игра на тенис на маса на същата дата П. Г. може би е изпитал някакъв дискомфорт /болки/ в крака, като играта се е осъществила след 17:30 часа. Аналогично е и писменото обяснение на С., че при игра на тенис /в пауза/ Г. си изкълчил коляното към 18:00 часа. От Ц. са дадени обяснения на 16.04.2024г, съгласно които е бил на работа от 14:30-23:00 часа, той лично не е присъствал на инцидента, около 19:00 часа е отишъл да помогне на В. и на Г. и тогава разбрал, че Г. има болки в областта на коляното и не може да се изправи от стола. Г. го помолил да му донесе патерици от колата, което и направил.

При спазване на изискванията на чл.58, ал.6 КСО резултатите от извършеното разследване на злополуката са обективирани в протокол №91/08.11.2024г на ТП на НОИ С.-град. Съгласно същия в деня на злополуката /09.04.2024г./ работното време на пострадалия е: според т.20 на подадената Д.: от 14:30ч до 18:30 часа и от 19:00ч до 23:00 часа; според представена от осигурител документ за отчетено работно време на пострадалия за 09.04.2024г: Работи от 13:23:39/14:23:39, почива от 16:31:58/17:31:58/ до 17:02:45/18:02:45 край на работата:18:39:00/19:39:00. Не може да се

установи по приложените документи защо пострадалият вместо стандартна 8 часова смяна 8m /по график/ е бил на „късна смяна“ S1 с работно време от 13 до 21 часа /според П./. В документа „Работни смени и физиологичен режим на труд и почивка“, прил.3 към П. стр.20-22 е отразено, че при смяна S1 се ползва почивка за храна стъпаловидно от 18 до 19 часа и няма регламентирани други почивки. От протокол от 23.04.24г за разследване на трудова злополука от осигурител, протокол за снемане на показания от 19.04.24г и обяснения на Л. и С. се разбира, че между 17:30 и 18:30 часа тримата играят тенис на маса в помещението за отдых и по време на играта Г. е контузил коляното си и са прекратили играта. От приложеното разпределение на работно време съгласно протокола е видно, че след 18:00ч пострадалият работи в офиса. В раздел VII Начин на увреждане и материален фактор, причинил увреждането в протокол е записано, че поради различията в мненията за времето и мястото на настъпване на инцидента са и различията, цитирани по-долу: според писмени обяснения на пострададал – при рязко ставане от стол е стъпил накриво и коляното на десен крак изпуква и усеща рязка болка, а според протокол на осигурител – контузия на коляно по време на игра на тенис на маса. С диагноза по М. М23.8 други вътреставни увреждания на коленната става е издаден първичен болничен лист с причина 04-злополука – трудова по чл.55, ал.1 КСО на втория ден след злополуката. Същият е обжалван от осигурителя в РЗИ-В. по повод причината. С ЕР на ТЕЛК №00720 от зас.№133 от 26.09.2024г ТЕЛК е взело решение, че установените данни са противоречиви, няма ясно доказаелства, че травмата е получена при изпълнение на служебните задължения и не би трябвало да се приема причинна връзка-трудова злополука. Извършен е анализ на причините за възникване на злополуката, съгласно който от извършения преглед на представените от пострадалото лице и от осигурител документи, членовете на комисията са обективно възпрепятствани да установят по безспорен начин твърдението на Г. за станала с него злополука на 09.04.24г около 19 часа на работното му място. Свидетелите твърдят, че травмата е настъпила по време на игра на тенис на маса във времето за хранене, друг от колегите твърди, че е отишъл да му донесе патерици от личното му МПС, поради противоречието на данните и липса на ясни доказателства, с ЕР на ТЕЛК №00720 от зас.№133 от 26.09.24г не се приема причинна връзка – Трудова злополука по повод на първичния болничен лист на пострадалия. На 12.09.2024г след прекратяване на трудовото му правоотношение с осигурителя Г. се е възползвал от правото си в едногодишния давностен срок да подаде в ТП на НОИ В. декларация за трудова злополука.

На 20.11.2024г в ТП С. град на НОИ са постъпили възражения срещу констатациите и съдържанието на Протокол №91/20.11.2024г, подадени от пълномощник на пострадалия П. С. Г..

С оглед съдържащата се информация в Протокол №91/20.11.2024г, че комисията извършила разследването не е установила по безспорен начин твърдението на пострададал за начин, по който е станала злополуката с него на 09.04.2024г, а именно около 19:00ч на работното му място, предвид твърдението на двама негови колеги и протокол от извършеното разследване на инцидента от осигурителя, че травмата е настъпила по време, когато са играли тенис на маса в помещението за отдых на територията на клона в [населено място] около 17:30-18:00ч, длъжностното лице по чл.60, ал.1 КСО при ТП на НОИ В. е събрало допълнителни факти и обстоятелства относно злополуката, установени единствено чрез писмени обяснения от пострадало лице – П. С. Г., заведени с вх.№1029-21-9270-8/05.12.2024г на ТП В. на НОИ.

С Разпореждане №5104-03-234/05.12.2024г, издадено от длъжностно лице М. К. – старши инспектор по осигуряването съгл. Заповед №1007-03-24-2/16.06.2021г, декларираната от П. С. Г. /погрешно посочено в разпореждането, че е декларирана от осигурителя/ злополука вх.№5101-03-174/12.09.2024г, станала с него на 09.04.2024г, е приета за трудова по чл.55, ал.1 от КСО. Аргументирано е с това, че злополуката е станала през работно време и при изпълнение трудовите задължения като технически консултант. При рязко ставане от работния стол П. Г. стъпва накриво и коляното на десния му крак изпуква, при което усеща силна болка. В следствие на това пострадалият получава „други вътреставни увреждания на колянната става“ на десния крак, довели до неговата временна неработоспособност. Разпореждането е

върчено на осигурителя на 10.12.2024г.

Срещу разпореждане №5104-03-234/05.12.2024г е депозирана жалба от Региком Европейско дружество клон България К., чрез адв. А. и адв. С., заведена с вх.№5104-03-234-1/27.12.2024г по описа на ТП на НОИ [населено място].

В производството по чл.117, ал.1, т.2, б. „г“ от КСО Директор на ТП на НОИ [населено място] се произнася с Решение №2153-03-15/27.01.2025г., с което на основание чл.117, ал.3 КСО във връзка с чл.97, ал.1, изр.първо, предложение последно от АПК отхвърля жалбата на Региком Европейско Дружество Клон България К. срещу Разпореждане №5104-03-234/05.12.2024г на длъжностно лице по чл.60, ал.1 КСО при ТП на НОИ В., с което настъпилата на 09.04.2024г злополука с П. С. Г. е приета за трудова по чл.55, ал.1 КСО. Решението е върчено на жалбоподателя на 29.01.2025г.

По искане на жалбоподателя и на заинтересованата страна в хода на съдебното производство по адм.д. №2557/2025г. са събрани гласни доказателства чрез разпита на трима свидетели. От показанията на свидетеля Р. П. С. е видно, че на въпросната дата е работил само първи смени и след 17:30ч са играли тенис на маса по двойки, единият от играчите е бил Г.. По време на играта Г. е почувствал нещо в коляното и играта е била прекратена. Не знае какво е станало след това, защото си е тръгнал. Помещението е обособено с тенис на маса, като достъп до него е свободен и всеки може да го ползва спрямо графика си и потребностите му. Свидетелят Я. М. Л. дава показания, че с Г. са играли тенис по двойки, когато е приключила смяната им, след 17:30ч. Г. почувствал дискомфорт, направил физиономия и прекратили играта. Какво е станало след това не знае, тъй като си е тръгнал. Помещението според свидетеля е обособено от работодател, като има свободен достъп до него. Лично предпочита да играе тенис след работа, но е възможно докато са на работа служителите да играят за малко тенис, тъй като имат почивки и всеки сам преценил как да ползва съоръжението. Свидетелят Д. Ц. Ц. дава показания, че през м.април 2024г е бил специалист Развитие работна сила в Региком, като с Г. са работили в един екип. Свидетелят пояснява, че не е присъствал по времето, коато се е случила контузията. Един път бил при него на бюрото и Г. се оплакал, че го боли крака и не може да стане, помогнал му да се придвижи до колата. В колата е имало багаж, защото Г. се е местил и видял, че има патерици. Тогава работел предимно вечерни смени от 14:30ч до 23:00ч, но не знае какъв е бил графика на Г.. Заявява на съда, че Г. е имал предишна контузия, не го е видял лично да е играл тенис. За помещението, пояснява, че има зали за отдих, като в едната има тенис на маса. По принцип не било разрешено да се става от работното място ако не си си пуснал почивка – почивките са два вида – едната е обедна почивка, която е половин час, а другите са три пъти по 10 минути и работниците ги ползват когато преценят в това време.

По делото е приета жалбата с приложение към нея и административната преписка и писмените доказателства, представени от административния орган, в т.ч. представени със становище от 06.06.2025г писмени доказателства – заповеди за компетентност на издателя на решението и на разпореждането, писмени доказателства за датата на връчване на решението и разпореждането на заинтересованата страна. Прието е писмено становище на заинтересованата страна, а така също и представени с молба от 9.06.2025г. от жалбоподател писмени доказателства / заповед №1835/18.12.2023г с приложение към нея и утвърден окончателен график на служителите към датата на настъпване на злополуката, начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, служебна бележка и извлечение от протокол, удостоверяващ провеждането му на 13.03.2023г, инструктаж на работното място и извлечение от протокол, удостоверяващ провеждането му на 14.03.2023г, периодичен инструктаж и извлечение от протокол, удостоверяващ провеждането му на 29.05.2024г, решение на Директор на ТП на НОИ В. и експертно решение на НЕЛК от 09.04.2025г/

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК – решението е върчено на 29.01.2025 г., видно от известие за доставяне, а жалбата е подадена на 11.02.2025 г. по пощата, видно от пощенско клеймо на л.10 от адм.д.№381/2025г на АС Варна, заведена в ТП на НОИ В. с вх.№2153-03-15-1/14.02.2025г. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган - ръководителя на териториално поделение на НОИ В. (чл. 118, ал. 1 от КСО), като са представени доказателства за компетентност – Заповед №5785/30.08.2019г на управителя на НОИ /л.35 от адм.д. №2557/2025/, в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК (наименование на издаващия орган, наименование на акта, адресати, фактически и правни основания, разпоредителна част, указания за това пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване и подпис на лицето издател, с означаване на длъжността му). Спазени са административнопроизводствените правила. Разпореждането, с което злополуката е приета за трудова също е издадено от компетентен орган, а именно от определено съгласно приложената по делото заповед № 1007-03-24-2/16.06.2021г. на директора на ТП на НОИ – В. длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО за приемане или неприемане на злополуката за трудова /лист 36 от адм.дело №2557/2025г/. По изложените съображения настоящия съдебен състав приема, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган в кръга на възложените им правомощия.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират на валидността и обосноваването на упражненото властническо правомощие. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл.35 АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата във връзка с декларираната злополука. Всички доводи в жалбата касаят обосноваването на акта в контекста на доказателствата по делото, който порок е относим към неговата материална законосъобразност, обусловена от наличието на елементите от фактическия състав на чл.55, ал.1 от КСО.

Съгласно разпоредбата на чл.55, ал.1 от КСО понятието „трудова злополука“ е дефинирано като всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършвана в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност или смърт.

Или фактическият състав на трудовата злополука, изведен от цитираната норма включва: внезапно увреждане на здравето на работник, имащо за последица временна неработоспособност, трайно намалена неработоспособност или смърт; причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат; функционална връзка между увреждането и изпълняваната работа или условията на труд. По отношение на последния елемент следва да се отбележи, че за да се приеме дадено увреждане за трудова злополука, е необходимо наличието на две кумулативно предвидени обективни условия: първо-да е настъпило през време на извършваната работа и второ-да е във връзка с извършваната работа алтернативно-по повод на тази работа, както и въобще всяка работа, извършена в интерес на предприятието.

Обстоятелството, дали са спазени нормативно установените правила за безопасни и здравословни условия на труд е ирелевантно за определяне на злополуката като трудова, ако тя е възникнала по време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от ЗЗБУТ, както и за евентуална отговорност на работодателя или възложителя на работата за вреди.

Съгласно чл.55, ал.3 КСО не е налице трудова злополука, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. По силата на сочената норма, действието на ал.1 се дерогира само в случаите на умишлено увреждане на здравето от пострадалия, доказателства за което в конкретния случай не са налице. Наличието на виновно поведение от страна на пострадалия, което е допринесло за вредоносния резултат, не дисквалифицира злополуката като трудова по см. чл.55, ал.1 КСО. Както се приема в постоянната съдебна практика съпричиняването на вредоносния резултат би имал правно значение само в исковото производство по чл.201, ал.2 от КСО.

В случая не се спори и по делото се установява, че към датата на настъпване на трудовата злополука 09.04.2024г „Региком Европейско дружество-Клон България“ е работодател по трудово правоотношение на Г., който е заемал длъжността „технически консултант“, както и че пострадалият е имал качеството на осигурено лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от КСО. Няма съмнение, че увреждането на здравето на Г. е настъпило внезапно и че е налице причинна връзка между увреждането и настъпилата временна неработоспособност.

Спорен е момента на получаване на внезапно увреждане на здравето, мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено, с оглед преценка дали злополуката е станала през работно време и при изпълнение на трудови задължения на Г. като технически консултант.

В декларацията от 12.09.2024г. П. С. Г. твърди, че на 09.04.2024г между 19-20ч. на работното му място е получил внезапно увреждане на здравето като контузията на коляното е получена при ставане от стола в хода на работния процес. Същият твърди, че е бил на работа от 14:30 часа до 18:30 часа и от 19:00 часа до 23:00 часа. Съгласно Протокол от 23.04.2024г за разследване на трудова злополука от осигурителя на дата 09.04.2024г. между 17:30 и 18:30 часа в помещение за отдих, до което е осигурен свободен достъп на всички служители на фирмата, по време на игра на тенис на маса с други работници във фирмата Г. е получил контузия на коляното, като лицето не е поискало оказване на първа помощ. Съгласно утвърден работен график за 09.04.2024г. с код 8м П. Г. е работил на дневна смяна от 09:00 часа до 17:30 часа.

Според съда злополуката не е в следствие на извършване на трудова дейност в полза на осигурителя „Региком Европейско дружество –Клон България“ – Клон на чуждестранен търговец, на работно място и при договорено трудово възнаграждение. В рамките на съдебното производство, от събраните писмени и гласни доказателства се установи, че на 09.04.2024г извън работно време – след 17:30 часа пострадалият е играл тенис на маса заедно със своите колеги Я. Л. и Радослов С.. По време на играта Г. е контузил своето коляно, което категорично се потвърждава от свидетелските показания на С. и Л. – и двамата свидетели дават показания, че Г. е изпитал дискомфорт по време на играта на тенис на маса, в следствие на което е прекратена играта, като пострадалият не е поискал съдействие и помощ от колегите си. Поради това и двамата след преустановяване на играта са си тръгнали, тъй като и двамата са приключили със служебните им задължения. И двамата свидетели дават показания, че са започнали да играят в помещението, предоставено свободно от работодателя за тази цел след приключване на работата им – след 17:30 часа. Противно не се установява и от дадените показания на свидетел Д. Ц.. Същият заявява изрично, че не е присъствал по времето, когато се е случила контузията, като по време на инцидента е работил предимно вечерни смени от 14:30-23:00ч, в който интервал Г. се е оплакал, че го боли крака и не може да стане, като свидетеля му помогнал да се придвижи до МПС на Г., където се намирили патерици. След като Ц. му е донесъл патериците пострадалият е напуснал офиса на осигурителя, като според свидетел Г. е имал предишна контузия, заради която са му били нужни патерици, които той държи в своята кола. Предвид изложеното съдът кредитира показанията на свидетелите и приема, че пострадалият е играл тенис на маса заедно с други колеги в помещението за отдих на територията на осигурителя, както и че увреждането е настъпило след 17:30 часа. Твърдението, че увреждането е настъпило на работното място при рязко ставане от работния стол на Г. между 19-20 часа не е подкрепено с доказателства. Изцяло недоказани са твърденията на пострадалия, че се е контузил при изправяне от стол в работно време. В рамките на извършената проверка по декларираната злополука, приключила с протокол №91/08.11.2024г. от комисия за разследване на трудовата злополука при ТП на НОИ С.-град, разследващите длъжностни лица също са достигнали до извода, че следва да бъдат кредитирани твърденията на служителите-очевидци, а не на пострададал, като е достигнато до извод, че не са налице предпоставките за признаване на декларираната злополука за трудова такава. Същият извод е направен и от органите на медицинската експертиза в рамките на оспорване на представения от служителя първичен болничен лист. Съгласно ЕР на ТЕЛК №00720 от зас.№133 от 26.09.2024г органът на медицинската експертиза изрично посочва, че данните са противоречиви и липсва ясно доказателства, че травмата е получена при изпълнение на служебните задължения и не е налице установена причинно-следствена връзка между изпълняваната работа и полученото увреждане, поради което не е налице трудова злополука. Горните констатации, обективирани в протокол №91 от 2024г на комисията за разследване на трудовата злополука при ТП на НОИ С.-град и в ЕР на ТЕЛК от 26.09.2024г на органите на медицинската експертиза не са коментирани в оспорения индивидуален административен акт, като също липсва анализ и защо не се кредитират показанията на свидетелите, дадени пред осигурителя при разследване на трудовата злополука, обективирани в Протокол от 23.04.2024г., а е даден превес на дадените от пострададал писмени обяснения. С оглед горното според съда внезапното увреждане е настъпило по време на игра на тенис на маса след 17:30 часа, като потърсеното в следствие съдействие от Ц. по предоставяне патерици, намиращи се в автомобила на пострададал не сочат увреждането за първи път да е настъпило в следствие, при ставането от работния

стол на бюрото. Свидетелят дава показания, че не е присъствал по време на инцидента, а единствено за момента, в който е помолен да предостави помощните средства от автомобила.

Необосновани са изводите на ответник, че дори да се приеме фактичката обстановка, описана от служителите на работодателя, е налице функционална връзка между причиненото увреждане и извършваната работа. За да е налице функционална връзка между злополуката и извършваната от пострадалия дейност от спортен, развлекателен или друг характер с цел сплотяване на колектива, тази цел е необходимо да е одобрена от работодател по съответния ред, например да е налице организирано мероприятие от спортен характер или друг вид дейност, с указание за присъствие на служители на фирмата. В този случай след като инициативата е от страна на работодателя и служителите присъстват в това мероприятие, то подлагането на личното здраве на потенциален риск, ще бъде продиктувано от работодател. В такъв случай и рискът от увреждане ще бъде изцяло за сметка на работодателя. От събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява наличието на такава хипотеза, напротив – пострадал е взел решение да играе тенис на маса със свои колеги извън работното си време. В тази връзка недоказани са твърденията на заинтересованата страна, че работното му време е от 14:30-18:30ч и от 19:00-23:00ч. От страна на жалбоподател е представен и приет като неоспорен по делото окончателен работен график на Региком Европейско дружество клон България, утвърден със Заповед №1835/18.12.2023г. От информацията в същия се установява, че служител под №1087, кд 004785 П. С. Г. с посочена месторабота [населено място] на дата 09.04.2024г е простира дневен труд 8 часа от 09:00ч до 17:30часа, смяна М1, в това число дневен труд -8 часа и нощен труд -0 часа и почивки 0:30 часа. Съдържанието на графика не е своевременно оспорен от заинтересованата страна или от ответник по делото, поради което и същият не следва да бъде изключван от доказателствената съвкупност. Както се посочи и от свидетелските показания достъпът до залата за отдих не е ограничен, следователно помещението и съоръжението в него може свободно да се използва от всички служители без значение дали същите са на работа, или по време на обедна почивка, както и след/преди започване на работния процес. И тримата свидетели не знаят за работното време на Г. на дата 09.04.2024г, вярно е, че свидетел Ц. посочва, че с Г. са в един екип, но конкретно сочи, че предимно е работил вечерни смени за периода от 14:30 до 23:00ч и не си спомня за графика на Г.. Т.е. твърдението на заинтересованата страна, че злополуката е настъпила по време и по повод изпълнение трудовата дейност, е недоказано и не се кредитира от съда. Видно от информацията в „окончателния“ график заинтересованата страна към момента на настъпване на злополуката –след 17:30 часа –контузия при игра на тенис на маса, респ. след 19:00часа –момента, в който е поискано съдействие от свидетел Ц. по предоставяне на помощни средства, намиращи се в лекия автомобил на пострадал, не е по време на изпълнение на служебните задължения, а след изтичане на работното време.

Неоснователно административният орган е посочил, че тъй като работодател е поставил съоръжение за игра на тенис на маса в помещенията си, то същият следва да носи изцяло риска от настъпване на всякакъв инцидент със служителите в резултат на ползването им. Както вече се посочи, работодател следва да отговаря ако лицата са ползвали съоръженията и в резултат на неизправност, някое лице се контузи, като отговорността би била на общо деликтно основание. Не всяко събитие, което настъпи в помещението за отдих и довело до увреда на служителя обаче, може да реализира отговорността на работодателя по чл.200 от КТ вр. чл.55 КСО. Установи се, че служители свободно са взели решение да изиграят една игра след края на работния ден, като един от тях се контузва и играта се преустановява, поради това и не следва работодател да носи отговорност в случая, тъй като събитието няма връзка с работния процес, нито е свързано с иницирано от осигурител спортно събитие, на което служители и работници задължително следва да вземат участие. Неправилен е извода на ответник, че играта е в интерес на работодател, тъй като поставянето на съоръжението цели изцяло изграждане на сплотеност, дух на екипност и укрепване на колективните контакти. Осигурител по своя преценка е направил инвестиция, с която служителите да се ползват по свое желание и усмотрение в периодите на почивка, преди или след приключване на работния ден съобразно утвърдения график на всеки работник/служител. С изграждането на стаята за отдих не се прехвърля изцяло риска върху осигурителя и не води до квалифицирането на всяка злополука в резултат на това като трудова.

Не следва да се пренебрегва и обстоятелството, че пострадалото лице е подало декларация за претърпяна

злополука на 12.09.2024г след прекратяване на трудовото му правоотношение на 23.08.2024г, което е повече от пет месеца след нейното настъпване.

Настъпилата на 09.04.2024г злополука с П. С. Г., с оглед събраните в хода на разследването на злополуката доказателства и събраните по делото писмени и гласни доказателства сочи на липса на изискуемата кумулативна наличност – налице е внезапно увреждане на здравето, довело до временна неработоспособност, пострадал е бил осигурено за този риск лице, наличен е неблагоприятен резултат и причинна връзка между увреждането и неблагоприятния резултат, но липсва функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции, респективно при работата, извършена в интерес на предприятието. Липсата на една от кумулативните предпоставки на чл.55, ал.1 от КСО води до извод за липса на трудова злополука по см.чл.55, ал.1 от КСО. Дори и да се приеме, че увреждането е настъпило през време на извършваната работа, като Г. е престираал труд през времето, посочено в декларацията за трудовата злополука, липсва връзка между извършваната от пострадал работа и увреждането, тъй като е получено при игра на тенис на маса. Този вид дейност – отдих и развлечение не е по повод тази му работа и не е свързана със задълженията му съгласно трудовия договор, нито е в интерес на предприятието, а единствено в негов личен интерес.

Като е достигнал до обратния извод, ответник е постановил неправилно решение, потвърждаващо разпореждането на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО, което следва да бъде отменено.

Изложените съображения обосновават крайния извод на съда за незаконосъобразност на оспореното Решение № 2153-03-15/27.01.2025 година на директора на ТП на НОИ – В., с което е оставена без уважение жалбата, подадена срещу разпореждане № 5104-03-234/05.12.2024г. на длъжностно лице по чл. 60, ал.1 от КСО, поради което жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена.

При този изход на делото, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК и чл.226, ал.3 от АПК, в полза на жалбоподател следва да се присъдят разноски. Съгласно представен списък се претендират разноски: адвокатско възнаграждение за осъществяване на правна защита, съдействие и процесуално представителство в рамките на административното производство в размер на 600лв с ДДС, адвокатско възнаграждение за осъществяване на правна защита, съдействие и процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция в размер на 1200 лева с ДДС и заплатена държавна такса за призоваване на един свидетел в размер на 30лв., с приложени доказателства за реалното им заплащане – платежно нареждане за заплащане на държавна такса, фактура №9949/06.01.2025г и фактура №10126/07.03.2025г, ведно с извлечение от сметка, установяваща извършените плащания.

От страна на ответник своевременно е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съгласно чл.8, ал.2, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г за възнаграждения за адвокатска работа за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес по КСО е оределен минимален размер от 500лв. Предвид фактическата и правна сложност на делото и проявената от страна на жалбоподател процесуална активност, настоящият състав намира, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция в размер на 800 лева. На жалбоподател следва да бъдат присъдени сторените разноски за държавна такса за призоваване на един свидетел в размер на 30лв. и претендираните разноски за производството по обжалване на разпореждането пред Директор на ТП на НОИ В. в размер 600лв.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „РЕГИКОМ ЕВРОПЕЙСКО ДРУЖЕСТВО /SE/“ със седалище Германия Решение № 2153-03-15/27.01.2025г. на директора на ТП на НОИ – В., с което е оставена без уважение жалбата, подадена срещу разпореждане № 5104-03-234/05.12.2024г. на длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука, станала с П. С. Г. на 09.04.2024г. е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

ОСЪЖДА ТП на НОИ В. да заплати на „РЕГИКОМ ЕВРОПЕЙСКО ДРУЖЕСТВО /SE/, със седалище Германия, вписано в ТР „Б“ при Районен съд Щендал по фирмено дело №HRV сумата от 1430 лв. / хиляда четиристотин и тридесет лева/ разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ: